

[Inge Dahl-Sørensen]

fremme, er økonomisk uoverkommelige for Københavns Kommune selv. Men det må ikke blokere for deres gennemførelse. Jeg er overbevist om, at det er en god forretning at investere i København, også for staten.

Ser man tilbage på eksempelvis statens anlægsinvesteringer, er det under hovedstadens synsvinkel nemt at føle sig lidt forbigået. 10 pct. af Vejdirektoratets anlægsinvesteringer er i 1980-88 foretaget i Københavnsområdet, hvor 33 pct. af landets indbyggere bor, 36 pct. af arbejdspladserne er og 42 pct. af skatterne betales. Altså et tydeligt misforhold. Alle vi, der bor i Københavnsområdet, kunne sagtens forestille os, hvad man kunne bruge sådanne investeringer til: togforbindelse fra lufthavnen til den indre by, bedre forbindelse fra broerne og bedre regulering af biltrafikken i København osv.

Der er alvorlige brister i hovedstadsområdets og Københavns infrastruktur, som besværliggør en hensigtsmæssig byudvikling. Jeg er sikker på, at realistiske projekter til afhjælpning af disse brister vil kunne komme igennem Folketinget. Københavns Kommune må dog selv bakke disse bestræbelser 100 pct. op. Gør kommunen ikke det, ender det hele igen i snak og smukke skrinlagte projekter på overborgmesterens kontor.

Ingen regner med, at København alene samtidig skal kunne løse sine sociale problemer og foretage en omfattende byfornyelse. København må dog selv tage fat på at rette op på sin økonomi og måske prøve nogle andre midler, end man bruger i dag. Disse midler kunne f.eks. være øget privatisering, forenkling af den kommunale struktur, salg af kommunale ejendomme og en målrettet erhvervs- og investeringsfremmende politik. Sådanne tiltag har virket i andre kommuner med økonomiske problemer.

Hvis Københavns Kommune som udgangspunkt kan forbedre sin egen økonomi, vil der dels frigøres midler til byfornyelse, dels gives et positivt signal til os om vilje til forandring. Ud over de rent økonomiske ændringer kunne man også håbe, at Københavns Kommune ville opgive sin tilsyneladende frygt for store privatfinansierede projekter.

Det forekommer mig, at det eneste sted, man i dag møder modstand mod disse projekter for Københavns fremtid, er i Københavns Kommune. Det er dér, bolden hele tiden havner, og det er dér, projekterne strandes. Kommunalpo-

litikerne har åbenbart betydelig nemmere ved at forsvare København, som den er nu, end ved at gøre en aktiv indsats for at sælge byen til gavn for hele samfundet. Hvis ikke det er tilfældet, har København en stor oplysningsopgave foran sig, idet det er denne indstilling til bystyret, man møder alle steder i det private erhvervsliv, også uden for landets grænser.

Københavns Kommune må ikke regne med, at den i fremtiden blot kan få milliarder i tilskud til at løse sine økonomiske problemer, hvis man samtidig lader skatteindtægter i samme størrelsesorden gå tabt.

Jeg synes, vi savner nogle udspil fra København. Vi savner samarbejdsvilje, og vi savner forklaringer på, hvorfor byggeprojekter i milliardklassen bliver syltet, og hvorfor man i København ikke protesterer, når man støder mod lovgivningsmæssige hindringer for en hensigtsmæssig udvikling af København.

Hvorfor vil Københavns Kommune ikke satse på at få nogle flere af dem, der arbejder i København, til også at bo og betale skat i København? Hvem har skylden for, at der endnu ikke er realiseret nogen projekter i Københavns Havn? Hvorfor er der konstant historier i dagspressen om socialt frådseri, når København alligevel ikke kan tilbyde sine borgere nogen overvældende service? Hvorfor er man så bange for private investeringer og privat initiativ i Københavns Kommune? Det er spørgsmål, der må stilles i forbindelse med en redningsaktion for vor hovedstad, for vi har jo brug for en hovedstad, vi har brug for den som et visitkort, et nationalt kraftcenter, der er stort nok til at være kendt uden for landets grænser. Vi har brug for en by, der formår at trække såvel investeringer som turister til landet.

Derfor håber jeg så inderligt, at budskabet fra dagens debat trænger igennem til alle politikerne på Københavns Rådhus. Forstår man ikke at udnytte den nuværende situation, hvor det politiske klima for at hjælpe København er bedst muligt, er det ikke godt at vide, hvornår muligheden opstår igen. København har alle muligheder, men det er også op til Københavns egne politikere at udnytte dem.

Kirsten Jacobsen (FP):

Når man skal debattere København, synes jeg, man er nødt til at sige, at København som storby har alle de naturlige grundelementer,